

ELISE KRISTIN SÆHLE

Arbeidsbeskrivelse og kunstnerisk
dokumentasjon

Portrett av kunstner med amfora "Selvportrett"

INTRODUKSJON

“Jeg er håndbygger. Det betyr at jeg bygger alle verkene mine uten dreieskive. Grunnen til dette er fordi jeg ønsker å utforme verkene mine sammen med leira, uten å styre verket i en viss retning. Leire har agens, hukommelse og personlighet ettersom hvilken variant man bruker. Du lærer deg å bli kjent med leira og dette er en sentral prosess for min arbeidsmetode. Mine nærmeste kolleger er rød- og hvitspettet steingodsleire.

Jeg har en ide om en keramiker som kun egne fingre som verktøy. Kun meg og leira. Gjerne ute i naturen. Det ville vært min ultimate arbeidsplass. Men som regel bruker jeg både svamp, modellpinne i tre, kniv og nyre. Likevel holder jeg redskapene mine minimalt. “

AMFORA FOR SMERTE

Følgende verk inngår i samlingen
AMFORA FOR SMERTE, 2026

Selvportrett

Urinflaske

Brudd

Portrett av av brydd mann

Å skifte ham/ Ecdycis

Blodig ham

Patina

Serotonin

SELVPORTRETT (blå amfora)

Selvportrett, er laget i porselen. I utgangspunktet er ikke dette porselenet anvendt i håndbygging, men egner seg for dreieskive (som metode). Leira jobber derfor i mot meg under hele prosessen. Jeg bygger en masse fra bunnen og opp, hvor tyngdekraften samtidig presser materialet nedover. Dette resulterer i valker, sammen-falninger, sprekker – og arr. Porselen krymper også i større grad enn steingods, og skaper sprekker under sammentrekningen. På samme måte skaper huden sår, arrdannelse og strekkmerker ved rask reduksjon.

2026

Uppsala Blå Porselen

Brent på 1240°C

Rå materiale, ikke glasert eller behandlet

5kg/ 20cm

Urinflaske

2026

Rødbrun steingods

Brent på 1240°C

Glasert

1,3kg / 26cm

UTSTILT FRA OKTOBER 2026

Faren min stjal en en urinflaske i 2022. Han ble skrevet ut av sykehuset før kroppen hans klarte å bære seg selv. Dette ville senere vise seg å være en feilaktig avgjørelse av legene. *Urinflaske* ble laget under fri assosiasjon, og jeg hadde ingen forutsetninger for å vite hva jeg ville utarbeide. Flasken er på lik linje med de andre verkene mine **en amfora**, og rommer kroppslige opplevelser, ubehag, og konsekvenser av å ikke klare å utføre oppgaver som er forventet av deg. Samme tid som *Urinflaske* ble laget hadde min far nettopp fått beskjed om at han skulle tilbake for en operasjon, på samme sted hvor han nesten 4 år tidligere hadde stjålet en urinflaske- i en slags kroppslig protest. Flasken demonstrerer menneskets traume mot rigide forventninger.

Brudd / Nedbryting

2026

Rødbrun steingods

Brent på 1240°C

Glaser, 41cm

En amfora om nedbrytningsprosess plassert med metall-stenger som refererer til de rigide rammene brukt til å behandle en kropp i brudd.

Portrett av en brydd mann

2026

Rødbrun steingods

Under arbeid

Ubehandlet

8kg / 60cm

Portrett av en brydd mann ble laget i løpet av en dag den 25.februar 2026. Verket skulle egentlig hete tall dark and handsome, men tittet ble senere endret for å beskrive leiras egne opplevelse med å bli utformet, og å tatt på, i motsetning til hva betrakteren ser. Amforaen skal ikke brukes til oppbevaring, ikke rommes noe, og heller ikke være til funksjon. Den skal bare finnes.

Forlatte hudmasser

Blodig Ham

Identitet i endring. Den hvite glatte massen representerer huden som sprekker, med røde sjatteringer som gir et blodig uttrykk: en eksponering av det indre som er i ferd med å avdekkes. Gjennom leirens organiske folder og de ulike glasseringsteknikkene, gjør Sæhle de usynlige, psykologiske prosessene sanselige.

Å skifte ham/ Ecdysis

Representerer det biologiske fenomenet ecdysis som en metafor for menneskets indre identitets-endring. Prosessen med å kaste sitt ytre skall handler ikke bare om biologi, men om den psykologiske nødvendigheten av å gi slipp på gamle identiteter, forsvarsmekanismer og etterlatte traumer – den nødvendige smerten som ligger i det å skifte ham for å kunne bevege seg videre.

Forlatte hudmasser

Patina

Dannelse av patina er en aktiv forsvarsmekanisme der metallet reagerer med omverdenen for å beskytte sin kjerne med elementenes nedbryting. Verket refererer til denne prosessen som et bilde psykologiske forsvarsmekanismer. Patina handler om kroppens selvforsvar. Verket utforsker hvordan mennesket bygger indre barrierer for å beskytte seg mot ytre press, avvisning eller brudd.

Huden slutter å absorbere omverdenen, den slutter å blø, og stivner i stedet i en permanent tilstand av selvforsvar. Bak denne geologiske fasaden holdes det levende, sårbare indre hermetisk lukket og bevart. Patina handler dermed om kroppens og sinnets ultimate overlevelsesstrategi, en transformasjon der sårbarhet omdannes til steinhard motstandskraft for å unngå totalt forfall.

Blodig ham

2026

Hvit steingods

Glaser/ behandlet

TIDLIGERE UTSTILT VED
VESTFOLD KUNSTMESSE

Å skifte ham/ Ecdysis

2026

Rødbrun steingods

Glasert/ behandlet

TIDLIGERE UTSTILT VED
VESTFOLD KUNSTMESSE

2026

Rødbrun steingods

Glasert/ behandlet

Patina

Serotonin

Verket tar utgangspunkt i magesekken som produksjonssted for kroppens signalstoffer. Siden størstedelen av kroppens serotonin produseres i fordøyelsessystemet, fungerer denne amforaen som en beholder for den kjemiske kommunikasjonen mellom tarm og hjerne. Verket dokumenterer magesekken ikke bare som et organ for fordøyelse, men som et opphavssted for mental balanse og ubalanse. Amforaen fanger skjæringspunktet mellom det emosjonelle og det rent fysiologiske; her blir den indre kjemien gjort synlig gjennom leirens hule form.

2026

Hvit steingods

Brent på 1240°C

Glasert

UTSTILT VED VESTFOLD
KUNSTMESSE

Min kunstneriske praksis er ikke en hyllest, men en dokumentarisk prosess. Jeg arbeider med leiren som et vitne til kroppens ufrivillige og påførte historie. Gjennom samlingen *Amfora for smerte* utforsker jeg kroppen som en beholder for erfaring – ikke som et estetisk objekt, men som en struktur med kapasitet for oppbevaring av traumer. I mitt arbeid er fingeravtrykket, arret og skavanken dokumentariske spor etter **sammenstøtet mellom kropp og verden.**

Amforaene er (selv-)portretter. Gjennom en metodikk preget av 'autoskopi' – **å se ned på min egen form** – dokumenterer jeg hvordan traumer setter seg i huden som en synlig geologi. Jeg søker det som er ubehagelig og sant: hud som revner, leire som sprekker, og former som bærer preg av å ha blitt formet under press. Som del av prosessen utsetter jeg leira for press ved å brenne med sprekke som oppstår under direkte/ubeskyttet tørking. Jeg jobber med sprekke, og prøver ikke dekke over skader som oppstår i prosessen.

RELIKVIE

Følgende verk inngår i samlingen
RELIKVIE 2026

Vibrator 1-12

Magdalena

Maria

VIBRATOR 1-12

2026

Hvit steingods

Brent på 1240°C

Glasert

MAGDALENA

2026

Hvit steingods

Brent på 1240°C

Glasert

SOLGT

I installasjonen Relikvie (Nattverd) inviterer Elise Kristin Sæhle til et sakralt måltid der kvinnekroppens autonomi og nytelse er det sentrale mysteriet. Gjennom fjorten unike objekter i steingods dekonstrueres nattverdets tradisjonelle maktstruktur til fordel for en sanselig og feministisk erfaring som forener det hellige med det dypt menneskelige.

I sentrum står livmoren (Maria) MAGDALENA og vulvaen (jomfru) MARIA. Ved å la disse anatomiske relikviene bytte navn og plass, bryter Sæhle med historiens forsøk på å splitte kvinnekroppen i det rene og det syndige. Her forenes det skapende og det nytende i en helhetlig menneskeliggjøring av Maria-skikkelsen.

Rundt dem står de tolv disiplene, hver og en representert av en håndformet vibrator i steingods og navngitt etter de bibelske skikkelsene. Her transformeres vibratoren til en relikvie (reliquiae – levninger), et objekt som tradisjonelt bærer i seg en rest av det guddommelige. Ved å kanonisere et verktøy som vanligvis skjules i det private, utfordrer Sæhle forestillingen om kvinnekroppens lyst som noe urent. Når disse objektene utføres i evigvarende steingods fremfor forgjengelig plast, tildeles de den samme udødelige statusen som en helgens knokler.

Ved å gi objektene navn uten noen visuell referanse til hvem som er hvem, nøytraliseres det patriarkale hierarkiet fullstendig. Disiplene, inkludert Judas, står nå likestilt som anonyme, taktile tjenere for den kvinnelige orgasmens kraft. Deres historiske status er visket ut, og det som gjenstår er deres funksjon som verktøy for det sanselige.

Det ligger en subtil makt i den umiddelbare referansen som mange kvinner vil gjenkjenne intuitivt; en hemmelig åpenbaring som feirer kvinners rett til lyst. Mens det mannlige blikket kanskje må lete etter betydningen i de abstrakte formene, fremstår nattverden for kvinner som en direkte bekreftelse på kvinnekroppens egenverdi. Dette er en nattverd uten en frelser, der fellesskapet i stedet finnes i den kroppslige erfaringen og den frigjorte lysten.

OM MEG

Mphil, Universitetet i Oslo 2019–2023

“The American Violence, Contemporary Dystopia in Niklas Goldbach’s
Video Art: Violence within the American Dream”

Keramiker siden 2022. Ansatt ved verksted, Tøyen, Oslo.

Kommunikasjonsansvarlig, **Kunstkollektivet Oslofjord Triennale**

Freelance Researcher: “Eco-Violence: The Toxic Sublime and
Contemporary Art Amongst Water Bodies”

Elise Kristin Sæhle
hun/henne
elise_sæhle@outlook.com
93478282